

Johanna Wahlfisk

VIRRPETTER

Illustrerad av Gunilla Kvarnström

*Till mina söner Sebastian och Oliver som jag hoppas
har förståelse om jag en dag virrar till det.*

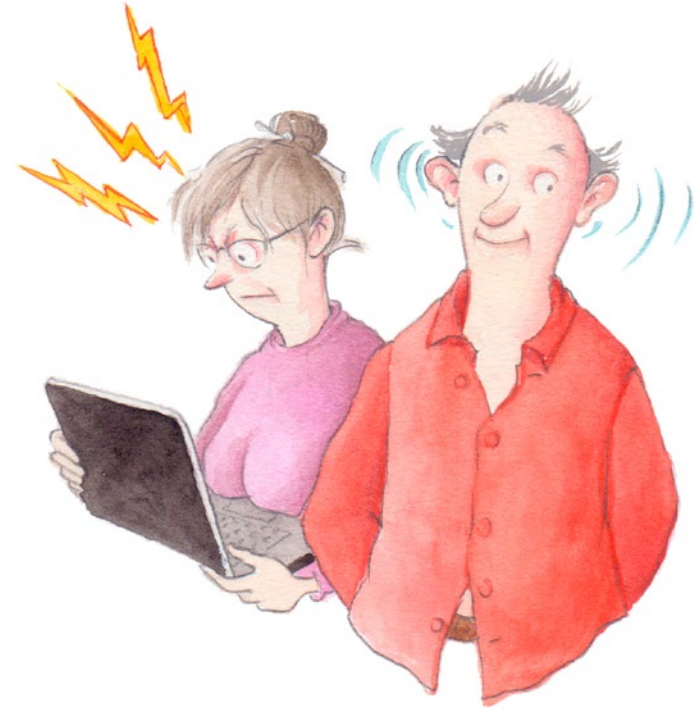

Lindskog & Förlag
www.lindskogforlag.se
Stockholm 2020

© Text: Johanna Wahlfisk 2020
© Illustrationer: Gunilla Kvarnström 2020
Grafisk form: Lennart Lindskog

Första upplagan, första tryckningen
Tryckt i Riga 2020

ISBN 978-91-85311-81-1

Morfar Petter har ett minne som en häst. Han har inte glömt en enda sak i hela sitt liv.

Mormor Ines säger att morfar Petter är bättre än en dator. För han är alltid på och fungerar även när han är sjuk. Det gör inte hennes dator. Den är sjuk nästan jämt. Den får virus och mask i magen. Precis som deras barnbarn Sigrid. Det tycker morfar Petter är lustigt.

– Ja, mycket ska jag då få höra innan öronen trillar av, skrattar morfar Petter och viftar med öronen. Sjuka apparater, det var det löjligaste jag hört!

– Men det behöver ju inte du bry dig om, säger mormor Ines och klappar honom ömt på axeln. Jag känner då ingen annan som har lika lätt för att rabbla inköpslistor, busstidtabeller eller långa recept som du.

– Det är sant, säger morfar Petter och nickar så djupt att han slår en kullerbytta av bara farten.

– Dessutom kan du göra en massa annat. Som att tämja kråkor och vattna ogräs. Och det är mer än vad min dator klarar av, skrattar mormor Ines och hjälper honom på fötter igen.

– Ja, är det inte en himla tur att vi har varandra? säger morfar Petter och kramar mormor Ines så hårt han kan.

– Du har nog rätt, säger mormor Ines och kramar lika hårt tillbaka. För du räcker långt mycket längre än en gammal skraltig dator.

– Jag visste väl det, säger morfar Petter och springer ut i trädgården.

Mormor Ines kryper upp på fönsterbänken och tittar ut. Utanför fönstret ser hon Morfar Petter skutta runt och vattna maskrosor. Det ser ut som om han dansar. Utan att trampa på en enda blomma tar han sig fram mellan de solgula maskrosorna.

Men en måndagseftermiddag i september vaknar morfar Petter efter sin dagliga tupplur och har glömt. Han har glömt att han ska klippa gräset. Och han har glömt att han ska hänga tvätt. Men framför allt har han glömt att han ska köpa en kyckling som han lovat att ugnsteka till middagen samma kväll. Så morfar Petter tar på sig ett par långbyxor och en tröja och går ut i köket för att koka en kopp kaffe. Bredvid kaffebryggaren ligger det en lapp.

*Älskling!
Sigrid kommer på middag
Kram Ines*

När morfar Petter läst färdigt lappen börjar det att klia konstigt i huvudet.

Åh, tänker morfar Petter, det känns alldeles precis som om det är något jag har glömt. Men jag glömmer ju aldrig något, så det kan väl knappast stämma.

Morfar Petter slår bort tanken och sätter sig ner vid bordet och dricker sitt kaffe. Efter ett par minuter börjar det klia konstigt i huvudet igen. Det känns som om han har en hel myrstack där inne.

Usch, vad otrevligt, tänker morfar Petter och går ut i hallen. Myrkryp i huvudet är det värsta jag vet. Det är nog bäst att jag tar mig en uppfriskande promenad.

Han tar på sig jackan och skorna och går ut genom dörren.

Utanför morfar Petters hus står en granne med en stor påse i handen.